

[Hølge Larsen.]

ikke giver de økonomisk stærke en fordel, i det øjeblik man ved siden af statsradiofonien giver adgang til frie kommercielle radioudsendelser. Det frygter jeg, og det er derfor, jeg er tilhænger af statsmonopol.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Af mange grunde kan det, man kalder en fri radio, ikke betyde almindelig konkurrence. Mån kan ikke give alle adgang til æteren. Dels af rent praktiske og tekniske grunde, men også af andre grunde kan der ikke være en almindelig konkurrence mellem flere private radiosendere. Mon det derfor alligevel ikke vil havne deri, når vi får gennemdrøftet tingene, hvad vi selvfølgelig må gøre i udvalget, at man siger, at den bedste form formentlig bliver, at radioen bliver statens, og at man så gør den så fri som muligt.

Der var meget i det ærede medlem hr. Aksel Larsens bemærkninger, der tydede på, at det ærede medlem undtagelsesvis ikke havde sat sig så godt ind i lovforslaget, som han plejer at gøre. Lytterne skal ikke vælge, folketinget skal vælge; det er det nye i forslaget, at lytterorganisationerne indstiller, og det er fra alle sider understøttet her, at det er en forudsætning, at folketinget står frit i sit valg. Der gives folketinget en betydelig større indflydelse på valget af disse repræsentanter end efter den gældende lov.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Nina Andersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den europæiske konvention om fredelig bilæggelse af tvistigheder, undertegnet i Strasbourg den 29. april 1957.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 2217, fremsættelsen i tidenden sp. 3459).

Sagen sattes til forhandling.

Per Hækkerup: At Danmark har underskrevet den pågældende konvention, og at den høje regering nu fremsætter forslag om at ratificere konventionen, er helt på linje med et princip, som stedse har været fulgt i dansk udenrigspolitik, nemlig at man søger at fremme den internationale retstanke. Dette førte i sin tid til underskriften af generalakten i 1928, det førte os til medlemskabet i De Forenede Nationer, det førte os til at godkende den internationale domstol og en lang række tilsvarende internationale anliggender. Netop fordi vi har tilsluttet os disse forskellige organisationer, kunne man måske finde det overflødigt, at der nu blev tale om at oprette en særlig europæisk konvention, men herfor taler to grunde, som gør det nødvendigt eller i hvert fald hensigtsmæssigt, at man har en sådan. For det første er Vesttyskland medlem af Europarådet og en af de underskrivende stater, men ikke tilsluttet De Forenede Nationer og ikke tilmeldt den internationale domstol. Det vil sige, at det nu er muligt at få samme retsforhold over for Vesttyskland, som vi har over for de lande, der på tilsvarende måde som Danmark har ratificeret overenskomsten om den internationale domstol. For det andet gælder det, at lande, som er betænkelige ved at anerkende den internationale domstols kompetence vedrørende retskonflikter over for ikke-europæiske lande og derfor ikke har tilsluttet sig den internationale domstols bestemmelser herom, måske vil være villige til at tiltræde dennes kompetence, for så vidt angår de europæiske lande. Det bliver nu muligt for dem som følge af denne konvention.

Selv om der måske ikke kan siges at være særlig tungtvejende grunde til at oprette en særlig europæisk aftale ud over de to, jeg her har nævnt, gælder det på den anden side, at der ikke kan være betænkeligheder ud fra et dansk synspunkt ved at tiltræde og ratificere konventionen. Vi anerkender i forvejen den internationale